

Frågor och Svar
angående
Hermetiska Orden av
Den Gryende Morgonrodnaden

Av Tomas Stacewicz

Inledning

Här följer en serie frågor och svar som till övervägande del ursprungligen utgjorde den djupintervju som Erik Nyberg, student i religionshistoria på Stockholms Universitet, utförde med undertecknad vårterminen 2007 som ett led i hans B-uppsats om Golden Dawn och Alkemi. Mina svar från intervjun är till övervägande del oförändrade, med undantag för språklig korrektur, vissa korrigeringar och kompletteringar för att göra dem mera aktuella idag och ställa tillrätta vissa felaktigheter som lyckades följa med när det begavs sig för drygt 18 år sedan. Dessutom har jag valt att komplettera med frågor och svar som inte togs upp i intervjun men som jag upplever kan vara relevanta i detta sammanhang och intressanta för den vetgirige.

En del av frågorna är av personlig art men jag tror att de ändå kan vara av allmänintresse då de kan utgöra ett exempel på hur det är att leva som initierad i Golden Dawn-traditionen, väl medvetna om att min vandrade väg såsom initierad inte alls behöver vara det samma som någon annans. Jag har dock försökt att generalisera så mycket jag har kunnat så att de täcker "normalfallet" i den initiatöriska processen och hur det är att vara medlem av den Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden.

Frågor och svar

1. FRÅGA: *Hur skulle du med egna ord beskriva vad Golden Dawn är?*

SVAR: Hermetic Order of the Golden Dawn (eller Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden som vi numera kallar oss i Sverige) är en ockult mysterieskola som dels genom rituell invigning och dels genom en studieplan, som innehåller både teoretiska studier samt magisk och alkemistisk praktik, försöker att förädla individen, både som kropp och själ, till att bli en mer ren kanal för det gudomliga eller anden. Ordens syfte är att bistå medlemmen att själv nå en personlig kontakt med sin gudsgnista, sin Gudomliga Ande, det Högre Jaget, den Helige Skyddsängeln, Gud (väl medveten om att dessa begrepp inte nödvändigtvis är synonyma).

Målet är att medlemmen skall bli en Adept. Med Adept menas att medlemmen når den grad av självkännedom/medvetenhet att denne inte längre blir ett offer för de materiella omständigheterna. Adepten skall istället äga förmågan att styra de ockulta krafterna, vilka manifesterar sig som materiella verkningar och fysikaliska fenomen. Med andra ord vill man på lång sikt kunna frigöra sig från materiens band. Gryende Morgonrodnaden kan jämföras vid ett universitet för ockulta studier. Som medlem eller student av de ockulta konsterna måste man assimilera en mängd viktig teoretisk kunskap och sedan arbeta praktiskt med tekniker av rituell och alkemistisk karaktär som har en genomgripande förändrande potential på medlemmen. Processen är mycket intensiv och den är sålunda inte lämplig för alla och envar då denna process i perioder kan vara mycket smärtsam, för smärtsam för de flesta. Därför är Gryende Morgonrodnaden endast öppen för den riktigt seriöse studenten som är beredd på att göra långtgående förändringar i sina liv och göra de uppoffringar som krävs för att finna den sanna kärnan i sig själv.

2. FRÅGA: *Varför ansluter man sig/anslöt du dig till Golden Dawn?*

SVAR: Man ansluter sig av väldigt många olika skäl. Många söker sig till Orden för att erhålla en större kontroll över sina liv och vardagslivets omständigheter (magikern). En del andra söker sig till Orden för att nå en kontakt med sin Gud och befästa denna (mystikern). En tredje grupp gör det för att de är vetgiriga, för att de vill lära sig hur saker och ting hänger ihop (vetenskapsmannen eller filosofen). Ofta är det naturligtvis en kombination av dessa tre personlighetstyper, i olika proportioner.

Jag sökte mig till Orden, när den fortfarande kallade sig med sitt ursprungliga namn Hermetic Order of the Golden Dawn (eller Gyllene Gryningens Hermetiska Orden) på grund av min fascination för dess tradition. Men den främsta anledningen var min allt mer stigande vetgirighet. Vetenskapsmannen eller filosofen i mig sökte efter svar på de eviga frågorna.

3. FRÅGA: *Hur många medlemmar har ni, och är det någon eller några samhällsgrupper som är överrepresenterade/underrepresenterade?*

SVAR: Tystnadsplikten förhindrar mig att säga något om antalet medlemmar. När det gäller över- och underrepresentation är det i huvudsak följande grupper som framstår som ganska vanliga i Orden, i alla fall i Sverige; akademiker, konstnärer, musiker, kulturarbetare, terapeuter/kuratorer (samtalsterapeuter, psykologer, socionomer, psykoterapeuter, etc.) och studenter (inom verksamhetsfälten som redan har nämnts). Den grupp som är underrepresenterad har visat sig vara arbetare och tjänstemän med låg utbildning. Närmast alla är födda i Sverige. En majoritet av medlemmarna är män.

Den här socioekonomiska fördelningen är inget medvetet val från Ordens sida utan avspeglar ganska väl de kategorier av människor som söker sig till mysterierna i största allmänhet. Hög utbildningsnivå verkar sålunda korrelera med intresse för esoterik.

4. FRÅGA: *Har Golden Dawn och allt vad medlemskapet innebär och för med sig en viktig plats och betydelse för dig? Hur mycket tid går åt till Golden Dawn? Hur mycket av tiden är administrativt arbete och hur mycket är verkliga studier och praktik?*

SVAR: Det varierar en del över tiden. Faktorer såsom yrkesliv och familjebildning har inverkat på min förmåga att fokusera på "Det Stora Verket" (den term vi i Orden använder på arbetet med självförbättring). Jag har perioder som är mycket intensiva där väldigt mycket av min vakna tankeverksamhet ägnas åt mysterierna, direkt eller indirekt. Dessa perioder övergår dock till slut till mer lugna faser där Golden Dawn-traditionen blott är en "del" i mitt liv. Detta är dock ganska normalt och är en del av livets cykler och periodicitet. Det är dock ingen hobbyverksamhet vi talar om här utan en livsstil som jag medvetet och omedvetet alltid försöker att tillämpa i det vardagliga livet och i min förståelse av livets skeenden.

Golden Dawn har ensamt varit det viktigaste i mitt liv, vid sidan om min familj, och det som har förändrat mig allra mest som person. Jag har svårt att tänka mig ett liv utan Golden Dawn och livet före jag upptäckte traditionen känns som tämligen ointressant och irrelevant. Jag skulle vilja säga att jag dog och återuppstod som en ny person efter att jag fick min första andliga "frälsning". Jag upptäckte förvisso traditionen först något år senare, men det var först då som allt började klarna och jag kom ur det förvirrade tillstånd som det är att omfamna en andlig världssyn, till skillnad från den sekulariserade och materialistiska.

Jag har varit student av Golden Dawn-traditionen sedan tidigt 1990-tal och var först medlem i en organisation som heter B.O.T.A. (Builders of the Adytum), vilket skapades av Golden Dawn-adepten Paul Foster Case på 1920-talet. Han har skrivit en brilliant och ganska omfattande korrespondenskurs som lär ut en utvecklad form av Golden Dawn-traditionen. Min tid i denna organisation gav mig en grundläggande förståelse för den västerländska mysterietraditionen och var en viktig förberedelse inför senare och mer avancerade studier.

Ett par år senare började jag praktisera den ceremoniella magin, en viktig beståndsdel inom Golden Dawn-traditionen, som en följd på min initiering i Hermetic Order of the Golden Dawn. Det var först då, efter min första rituella invigning och det efterföljande magiska arbetet, som jag började se att mitt liv förändrades omkring mig i synkronicitet med min inre utveckling. Efter detta fanns det inte längre någon återvändo.

Hela min världs- och människosyn är påverkad av Ordens läror, vilket är en amalgam av mycket äldre traditioner från mellanöstern, bl.a. Hermetismen och Qabalah. Hermetismen står för den alkemistiska synen om att materia av människan kan förädlas till att mera fullkomligt uttrycka den gudomliga anden. Qabalah lär ut ungefär samma sak, men genom den judisk-kristna religionen och magiska tekniker.

Jag organiserar idag en stor del av mitt tänkande efter den huvudsakliga symbolen i Qabalah, Livets Träd. Det hjälper mig att strukturera upp min tankeverksamhet och analys av vad som händer runt omkring och inom mig. Det hela begränsar sig dock till det mentala. Det finns inga direkta stränga förhållningsregler i det vardagliga livet som påhyvlas mig, så som man ofta ser i strikta religiösa rörelser eller sekter; rigorös mat-hållning, blint tjänande, sexuell avhållsamhet (eller promiskuitet), etc. Inget av det sistnämnda går att finna i Golden Dawn-traditionen eller Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden. Åtminstone borde Golden Dawn-samfundet inte vara synonymt med sekterism.

Det är mycket jag själv som magiker eller alkemist som väljer mitt förhållningssätt till omvärlden. Det finns förvisso vissa grundläggande föreställningar och värderingar som delas av alla medlemmar, men den yttersta tolkningen överlämnas åt individen. Men trots detta måste jag säga att väldigt mycket av min attityd till tillvaron och min omgivning, och i synen på mig själv, är påverkad av vad jag har studerat och erfärut sedan jag blev invigd i Orden. På sikt utvecklar man egna förhållningsregler som är harmoniska med vad Orden står för och lär ut.

När det gäller tid så måste jag säga att jag inte är så representativ för den vanlige medlemmen eftersom jag har ganska stort administrativt ansvar i Orden. Jag vågar nog påstå att en normal "arbetsvecka" under mer intensiva perioder kräver ca. 10-12 timmar i personliga studier och praktik. Administrativ tid stannar någonstans på 14-18 timmar i veckan. Fast för mig är det väldigt svårt att separera ut det ena från det andra. Det administrativa arbetet är ofta lärorikt och de officiella plikterna givande och personlighetsutvecklande. Med tanke på att arbetet är idéellt så är det den enda belöningen jag får, vilket är fullt tillräckligt.

5. FRÅGA: *Hur anser du dig ha påverkats sedan du blev en anhängare? Vad gör Golden Dawn för en/dig?*

SVAR: En del av detta har jag redan svarat på i föregående fråga, men jag skulle vilja betona att jag har påverkats i min attityd och mitt förhållningssätt till min omvärld. Jag strävar efter att förbättra mig själv som person och göra mig till en mer adekvat förmedlare av Ljus, Liv och Kärlek, något som jag vill sprida till mina medmänniskor. Jag har sedan jag började studera Golden Dawn-traditionen önskat bidra till lindrandet av lidandet i världen och hos den enskilde individen. Detta har föranlett att jag har genomgått en utbildning på Universitetet och sökt mig till behandlande yrken med målet att på sikt bli samtalsterapeut, något jag till slut har kunnat realisera. Jag vill hjälpa mina medmänniskor att dels må bättre men även att hitta sin inre styrka och manifestera andlighet mera i sina liv. Terapeuterna är vår tids själavårdare.

Vidare har jag blivit mycket vetgirig som ett led i mina studier. Jag har i perioder sökt och absorberat en mängd kunskap, inte bara inom Golden Dawn utan inom sociologin, beteendevetenskapen och psykologin. Jag vill veta vad det är att vara människa och hur människan själsligt fungerar, vad som driver henne och vart utvecklingen (eller evolutionen) kan föra henne.

Jag tror att Golden Dawn gör människan till en mera transparent kanal för det gudomliga. Jag tror att man blir mer lyhörd för sin omgivning, både fysiskt och andligt, och att man blir duktigare på att tolka de mer subtila intrycken av tillvaron. Jag tror att man lär sig att se ett större sammanhang på de till synes motstridiga händelserna i ens eget och andras liv. Jag tror att man i allt större omfattning börjar att samtala med Gud genom de händelser som man erfar i livet; "livets orakel" som jag brukar kalla det för. Kort och gott tror jag att man som initierad blir ett mer känsligt instrument för det gudomliga.

Allt detta har givit mig en mening i livet. Allt har ett syfte och jag känner mig sällan ensam, även om jag i perioder isolerar mig från min omgivning. Jag får en ökad tillförsikt för min egen och mänsklighetens framtid, även om jag samtidigt inser att man har en hel del prövningar att gå igenom. Dessa ibland arbetsamma prövningar och motgångar kan jag ofta se i ett större sammanhang (i alla fall efter ett tag då mina negativa känslor har klingat av), och då får de plötsligt en helt annan innebörd. Det är upplevelsen av detta större sammanhang som ger mig lärdom och styrka istället för negativa känslor av nederlag.

Det finns sålunda av nödvändighet även en mörk baksida till allt detta. En initierads andliga uppnående kommer mycket dyrköpt. Efter att man har initierats i denna Orden så igångsätts en växthuseffekt av växande. Vad man åstadkommer under ett decennium kan i flera fall motsvara flera inkarnationer hos den vanlige människan. Naturligtvis är allt detta förbundet med en hel del "växtverk". Inte alls allför sällan upplever man att ens liv hamnar i kaos. Det är inte heller helt ovandligt att en del väljer att avbryta sin initiatoriska process och helt slutar med den magiska praktiken och t.o.m. lämnar Orden. Den initierades väg kräver en hel del uthållighet och tålmodighet, själslig styrka och tapperhet, och inte minst viljestyrka.

Om den initiatoriska processen skall kunna leda till en positiv utveckling och fullbordan måste medlemmen passera, vad vi i traditionen har kallat "Själens Mörka Natt". Detta är en komplicerad process men kort och gott innebär detta en djup rannsakan av sig själv och ett direkt möte med de mörkaste aspekterna i ens själ, aspekter som man oftast inte tidigare har varit medveten om. Man kan jämföra den initiatoriska processen vid en psykoterapi. Det är nödvändigt att terapin har en period som är smärtsam för att den skall leda till en verklig förändring. Detta gäller inte minst den initiatoriska processen som direkt orsakas av medlemskapet i denna Orden.

Samtidigt med de många smärtsamma stunderna av en initierads liv så är det ändå en trygghet att veta att man som medlem tillhör ett större sammanhang, att det finns bröder och systrar som man kan anförtro sig till och även äldre medlemmar som har vandrat vägen före en själv och som kan ge tröst och en del råd. Vägen är dock något som man själv måste beträda, utan undantag; alla har vi vår eget kors att bära.

Ibland kan jag undra om man inte måste vara lite galen om man skall ge sig in på den här svåra vägen. I mitt eget fall har jag utvecklats från att vara en ganska distanserad och känslökall person till att bli en passionerad varelse. Jag kan helhjärtat och med fullt engagemang gå in i det som för tillfället intresserar mig. Mitt känsloliv har vaknat till fullo och ibland pendlar jag ganska mycket i mina emotioner. Det är vanligt att man efter ett tag blir mycket känslig för sin omgivning och lätt dras med i olika känslorvall som kanske inte ens har sitt ursprung i en själv, men tack vare mottagligheten så dras man lätt med i alla fall.

Tack och lov finns det praktiskt arbete som kan balansera upp och lindra excesser i detta. Men samtidigt som jag i perioder upplever den största av lycka, som jag inte trodde jag kunde känna innan jag klev över tröskeln till Templet, så upplever jag även perioder av stort mörker och ibland depression. Detta är dock naturligt och är något som man måste gå igenom gång efter gång. Smärtan man upplever (och förvisso glimtarna av lycka) är beviset på att utvecklingsprocessen är levande.

Så vad jag vill säga med detta är att den initierades väg inte är "en dans på rosor" utan snarare ett svårmodets väg. Sedan jag blev initierad har jag både i inledningen och sluttampen på den initiatoriska processen genomgått skillsmässor, och varit ensamstående förälder med allt vad det innebär, i perioder haft trassel i relationerna till personer som står mig nära, haft uppbrott i förhållanden, bytt arbete ett antal gånger, haft smärtsamma upplevelser på arbetsplatsen och i största allmänhet upplevt en hög

stress som ibland har varit på randen för vad jag klarar av. Ofta undrar jag hur mycket jag själv egentligen kan påverka i allt detta; om jag inte vajar som ett vasstrå i vinden utan att kunna göra något åt detta.

Men detta lidande har varit värt alla tårar. Jag ångrar ingenting. Det som den initiatoriska processen har givit mig i insikter om mig själv och min omgivning, i en allt större meningsfylld tillvaro, i mina perioder av nära kontakt med det heliga och gudomliga, i min själs vederkvickelse, allt detta har varit resultatet av alla dessa prövningar. Jag har dessutom insett att processen, med all denna smärtsamma prövning, har lett mig fram till olika vägskalet där jag har varit tvungen att göra viktiga livsval; där alternativet till de val som jag har gjort hade varit att leva i osanning och andlig eller personlig misär.

Jag har fått en hel del livserfarenhet som ett resultat av allt detta och mina personliga kriser har tvingat mig till att skärskåda mig själv och min plats i livet, vilket har bidragit till en ökad självkänedom. Detta i sin tur har hjälpt mig att ta rätt beslut som är i harmoni med det som jag vid tillfället har uppfattat som min personliga ödesväg eller syftet med mitt liv.

Parallellt med detta har jag dessutom hunnit träffat kärleken i mitt liv, haft umgänge med en soror mystica, och tillsammans med henne skördat tre underbara barn, vilket i sig är ett mirakel. Jag är verksam i ett yrkesliv som känns mer värdigt och meningsfullt, vilket till slut har utmynnat i ett drömjobb som samtalsterapeut med en trygg anställning. Jag umgås med nya vänner som ger mig mycket i utbyte, människor som jag troligtvis aldrig hade mött om det inte hade varit för min initiatoriska process och medlemskap i Golden Dawn. Så Golden Dawn har tillfört mig mycket rikedom i livet även om insatserna förvisso har varit höga.

6. FRÅGA: *Är du medlem i någon annan liknande förening, utöver Golden Dawn? Vilken i så fall?*

SVAR: Jag är för närvarande endast medlem i Svenska Frimurare Orden (S.F.M.O.). Jag har tidigare varit med i ett par andra organisationer men idag upplever jag endast att mitt medlemskap i S.F.M.O. har något att ge mig vid sidan av mitt arbete i Golden Dawn. Jag anser Frimurareorden vara ett mycket gott komplement till mina studier i Golden Dawn. Golden Dawn är i sig mycket frimureriskt till sin struktur och i sina invigningritualer. Jag skulle vilja gå så långt som att säga att Golden Dawn penetrerar på djupet de mysterier som presenteras när man receperar i de olika Graderna i Frimurareorden; om Frimuraretraditionen är som en vacker gobeläng eller mystiskt dekorerad slöja så ger Golden Dawn den initierade möjligheten att riva slöjan åt sidan och nå en mera direkt förbindelse eller upplevelse av vad frimureriets symboler försöker att förmedla.

Å andra sidan erbjuder Frimurareorden mycket som idag saknas i Golden Dawn. Vi får inte glömma att samtliga Golden Dawn-ordnar (jag kommer lite mera in på detta senare) inte utgör en kontinuerligt arbetande tradition såsom S.F.M.O., som har bedrivit en aktiv verksamhet utan avbrott sedan början på 1700-talet. Även om det alltid har funnits enskilda Adepter och mycket fördolda och semi-aktiva Tempel i England så är

samtliga officiella Golden Dawn-grupperingar utan undantag exempel på återupplivningsförsök på en gammal och i princip livlös Orden; den rituella och praktiska ordensmässiga kontinuiteten har varit bruten, i Europa bortemot 50 år eller mera.

Det innebär att det saknas en levande tradition i hur en Orden (enligt frimureriska former) skall bedriva sin verksamhet, hur saker och ting skall organiseras, struktureras, och inte minst vad som utgör en god ordenskultur eller hur man helt enkelt umgås socialt på mötena. Men även i det rent rituella arbetet så har Frimurareorden mycket att lära en Golden Dawn-medlem. Jag tänker då i synnerhet på stämningen och dramatiken i en ritual, och de yttre formerna för det rituella arbetet. Här har Frimurareorden enormt mycket att lära oss inom Golden Dawn-rörelsen.

Liksom jag är övertygad om att frimurare har mycket att hämta i vår tradition, som kommer att ge dem en både förjudad förståelse för sina egna symboler och ett annat perspektiv på de västerländska mysterierna, och inte minst vad som faktiskt tilldrar sig i det fördolda under en ritual, så är jag lika övertygad om att medlemmar i vår Orden har mycket att lära sig av att vara aktiva frimurare, inte minst ordensvett och etikett. Frimurare över lag utvecklas till mycket duktiga ritualister.

7. FRÅGA: *Hur många och vilka grader finns det i Golden Dawn? Vad är deras natur?*

SVAR: Det finns i praktiken sammanlagt 13 grader, uppdelade på tre nivåer som man kallar för "Ordnar". Den Första eller "Yttre" Orden (Golden Dawn/Gryende Morgonrodnaden) består av sammanlagt 5 grader:

- 0° = 0° Neofyt (Förberedande)
- 1° = 10° Zelator (Jordelementet; Zodiakens Jordtecken)
- 2° = 9° Teoricus (Luftelementet; Luna och Saturnus, samt Zodiakens Lufttecken)
- 3° = 8° Practicus (Vattenelementet; Merkurius och Jupiter, samt Zodiakens Vattentecken)
- 4° = 7° Filosofus (Eldelementet; Venus och Mars, samt Zodiakens Eldtecken.
Praktisk Magi, exorcism, alkemi)

Den Andra eller "Inre" Orden (R.R. et A.C.) består sammanlagt av fyra grader:

- Portal Aspirant (Förberedande – Andeelementet; Sol och Zodiaken i syntes)
- 5° = 6° Adeptus Minor (Delas upp i under-grader; fördjupade studier i Elementen, Planeterna och Zodiaken. Det mindre alkemiska verket: Spageri)
- 6° = 5° Adeptus Major (Delas upp i under-grader; evokation av demoniska krafter. Det Stora Verket: Alkemins torra väg)
- 7° = 4° Adeptus Exemptus (Delas upp i under-grader; Det Stora Verket: Alkemins fuktiga väg, Inre Alkemi)

Tredje Orden delas i sin tur in i fyra grader och ägnar sig helt åt Inre Alkemi:

- Avgrundens Barn (Förberedande)
- 8° = 3° Magister Templi
- 9° = 2° Magus
- 10° = 1° Ipsissimus

Den Yttre Orden erbjuder en grundläggande träning i Ceremoniell Magi; Teurgisk invokation och förvisning av Elementen, Planeterna och Zodiakens Tecken. Fördjupningar sker även i praktisk magi (konsekreringar, taumaturgi) och skyddstekniker (exorcism) samt grundläggande alkemistisk praktik (spageri).

I den Inre Ordens första grad (Adeptus Minor) fördjupar man sitt arbete med Elementen, Planeterna och Zodiaken, samt med Spagerin. I dess andra grad (Adeptus Major) arbetar man med samma krafter fast nu med evokation av deras obalanserade aspekter (demoner) och psykisk integration. Dessutom arbetar man med Mineralalkemi, något man även fortsätter med i graden Adeptus Exemptus.

Denna form av Alkemi och Teurgi i den Yttre och Inre Orden utgör de s.k. månmysterierna, arbetet med symboler och allegorier. När den initierade anträder Den Tredje Orden arbetar denna istället direkt med dessa krafter medels den Inre Alkemin, de s.k. ”solmysterierna”.

8. FRÅGA: *Hur skulle du beskriva upplevelsen av att bli initierad, och betydelsen det har?*

SVAR: Om du menar själva invigningen så är den alltid förenad med en skräckblandad förtjusning och spänd förväntan. Inte sällan upplever man krafter och visioner under en invigning, eller att man får någon djup insikt. Den emotionella effekten är klart markant. Naturligtvis en känsla av tillit eftersom man åt sina bröder och systrar överlämnar sig själv, i deras våld så att säga. Jag blir aldrig rädd eller osäker eftersom jag vet att de gör det med stort kunnande och i ren och äkta kärlek.

En annan stark känsla är ett djupt allvar och ibland ett tungmod. Vördnad för det gudomliga eller gudsfruktan är en annan ganska vanlig känsla. Man känner sig ofta som en ömklig liten stackare som är underkastad ett gudomligt skådespel som vida övergår förnuftet. Man blir ödmjuk inför detta stora som ritualen försöker förmedla.

Den mer långsiktiga effekten är att man ser alla händelser i sitt liv som ett resultat av det som invigningen försöker att leda fram till. Ofta invigs man i en speciell kraft eller symbol som representerar en aspekt av tillvaron. Mycket ofta (eller snarare alltid) ser man händelserna i ens liv korrespondera med denna kraft eller symbol.

Invigningen är en initiering eller en igångsättning av en process. Detta är vad vi i Orden vanligtvis kallar ”den initiatoriska processen”. Själva invigningen är alltså början på en fas i livet som man skall gå igenom, ofta mer eller mindre krisartat, innan man kan anses vara mogen att gå igenom nästa invigning till nästa Grad, etc.

9. FRÅGA: *Vilken grad har du nått inom Golden Dawn?*

SVAR: Min Grad – d.v.s. den grad jag arbetar aktivt med att försöka bemästra – är endast av intresse för mina närmaste medbröder och systrar. Till läsarna kan jag i vilket fall säga att jag är Adept i Orden (den så kallade Andra Orden eller R.R. et A.C.) och att

jag formellt besitter Adeptus Exemptus 7° = 4° graden, den grad inom Golden Dawn-traditionen som överför en äkta härkomst till ursprungliga Hermetic Order of the Golden Dawn från 1888 och enligt traditionen bemyndigar adepten att grunda ett Tempel och administrera Första och Andra ordnarnas grader.

10. FRÅGA: *Kan en medlem idag avancera till den högsta graden? Vad jag har förstått var de tre sista graderna onåbara i den här världen och reserverade för den astrala under det ursprungliga Golden Dawns tid. Hur lång tid brukar det ta (tog det för dig) att ta sig från neofytgraden till att bli zelator?*

SVAR: Ja, det är möjligt att avancera till den högsta Graden. Det tar dock i regel ett halvt liv eller längre att avancera så långt, om man är ihärdig. De tre sista Gradera (Magister Templi, Magus och Ipsissimus) utgör den s.k. Tredje Orden, en orden som faktiskt (dvs. fysiskt) existerar och är aktivt verksam ännu idag. Huruvida vår Inre Orden (R.R. et A.C.) har kontakt med Den Tredje Orden utgör en hemlighet för den yttre och oinvigda världen. Men såsom det är uttänkt så förhåller det sig som så att om man har gjort det föreskrivna arbetet i de första två förberedande Orderna, och dessutom bedöms vara lämplig, så bör man på sikt erbjudas invigning i Tredje Orden, som dock måste anses vara helt separat och oberoende av de andra två Orderna (som är mera av en enhet) och dessutom anses vara betydligt äldre.

Det stämmer alltså inte, och har aldrig någonsin gjort i Ordens historia, att Den Tredje Orden skulle ha varit reserverad för astrala eller uppstigna mästare. Detta är en rent teosofisk förställning (som förmedlades genom H. P. Blavatsky) och det är tyvärr en vanlig missuppfattning att man i Golden Dawn trodde det samma.

Dion Fortune spred dock tyvärr sådana föreställningar, trots att hon var Adept i R.R. et A.C. Paul Foster Case (som grundade B.O.T.A.) kan ha gett sken av samma men samtidigt hävdade han att det var möjligt att träffa medlemmarna av Den Tredje Orden fysiskt, prata med dem över telefon och äta med dem på restaurang, etc. Historien om Aleister Crowley och hans kontakt med Aiwass är också en sådan händelse som leder till dylika missuppfattningar om Den Tredje Ordens sanna natur. Aiwass tror jag mera handlade om Crowleys egen Helige Skyddsängel.

S. L. MacGregor Mathers har i alla fall aldrig hävdats att de var rent astrala entiteter. MacGregor Mathers var den i Orden (under tidigt 1900-tal) som, liksom Kenneth McKenzie innan honom, hade kontakt med Tredje Ordens "Hemliga Ledare". Detta är för övrigt samma Ledare som vår Orden i modern tid har haft förbindelser och samröre med. De var och är även idag fysiska personer, som dock till skillnad från Ordens Adepter har uppnått mästerskap över sina liv. De är sanna alkemister. De föredrar att använda sitt fysiska medium i sitt umgänge med omvärlden men det hävdas att de besitter krafter som gör att de kan förmedla budskap på astral väg.

Till skillnad från Första- och Andra Orderna, som framför allt praktiserar de s.k. "månmysterierna", är Tredje Orden vikt åt "solmysterierna". Enkelt förklarat är Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden och R.R. et A.C. (alltså de Första- och Andra Orderna) en reflektion av de mysterier som lärs ut och praktiseras i Tredje

Orden, precis som månen reflekterar solljuset. Den Gryende Morgonrodnaden och R.R. et A.C. lär ut magi och alkemi som arbetar med analogier, medan den magi och alkemi som praktiseras i Tredje Orden arbetar med den sanna naturen i vad dessa analogier symboliskt och indirekt försöker förmedla.

Orden har genomgått en allmän reformation 1999, vilket återknyter till en gammal Rosenkorsisk tradition om att reformera Orden vart 111:e år. Senast var 1888 när Golden Dawn grundades i London. Innan det var det organiserandet av Gold- und Rosenkreuz Orden i frimureriska former 1777. Innan det reformerades Orden 1666, osv. 1999 års reformation har mycket handlat om att flytta stora delar av den magiska träningen som förut helt reserverades för R.R. et A.C. (alltså för en Adeptus Minor) till den Yttre Orden eller Gryende Morgonrodnaden (Neofyt- till Filosofusgraden).

Idag är det ett krav att hänge sig åt magisk praktik som vida överstiger den nivå som praktiserades innan 1999 i Yttre Orden. Arbetet på Neofytnivån är dock inte särskilt omfattande; det blir betydligt mer av den varan i Zelatorgraden. Det normala idag är att det tar allt ifrån ett halvår till ett år att beföras från Neofyt till Zelator. För mig tog det knappt två månader men då måste man komma ihåg att detta skedde innan den allmänna reformationen.

11. FRÅGA: *Vad heter just din Golden Dawn-rörelse, varför valde du just den, och vilken relation har den till andra Golden Dawn-rörelser? Vad skiljer dem åt? Har ni någon relation till andra magiska och ockulta ordnar utöver Golden Dawn-rörelserna, i så fall vilka och vilken relation?*

SVAR: Den heter idag Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden. När jag kom i kontakt med Orden hette den Hermetic Order of the Golden Dawn men var då ännu inte offentlig; Orden arbetade i det fördolda och det var en s.k. "slump" som gjorde att jag kom i kontakt med den. När jag gjorde det visste jag omedelbart att detta var den grupp som jag så innerligen hade sökt efter och där mina böner äntligen hade blivit besvarade. Jag tvekade inte en sekund och dessutom var detta då (1995) den enda arbetande Golden Dawn-gruppen i Sverige, så det var inte så mycket att välja mellan, förutom amerikanska Ordinar som erbjöd korrespondenskurser.

För att förklara för läsaren om relationen med andra Ordenssällskap och vad som skiljer dem åt måste jag först förklara att det traditionellt finns en "kontrollerande Grad" som per automatik ger rätten att grunda ett Tempel inom Golden Dawn-traditionen; denna Grad är Adeptus Exemptus (eller $7^{\circ} = 4^{\circ}$).

Av de offentligt verksamma ordenssällskapen finns det idag tre huvudsakliga (enligt min personliga uppfattning) och mer eller mindre legitima bärare av auktoriserad och/eller initiatorisk härkomst från MacGregor Mathers' Golden Dawn-orden, och var och en av dessa härkomster är helt unik. Den ena leds av Patrick Zalewski och kallas normalt för den Nya Zeelandska traditionen, vilket är en kontinuitet av Hermetic Order of the Stella Matutina (den schismerande grupp som bröt med MacGregor Mathers år 1900). Zalewski blev initierad till $7^{\circ} = 4^{\circ}$ (Adeptus Exemptus) av någon med samma Grad med namnet Jack Taylor, som inte hade någon formell auktorisation att grunda

Tempel, utöver att han besatt minimigraden för att kunna göra detta. Detta utgör dock en konrollerande grad över Sella Matutina, *inte* det ursprungliga Golden Dawn. Dessutom blev Pat Zalewski endast initierad direkt i $6^{\circ} = 5^{\circ}$ som en föreberedelse inför sin Adeptus Exemptus; innan detta hade han på egen hand befordrat sig själv från $0^{\circ} = 0^{\circ}$ till $5^{\circ} = 6^{\circ}$ genom självinvigning. Zalewski kallar sin falang för Order of the Golden Dawn Inc.

Patrick och hans ex-fru Chris har sedan sent 1980-tal skrivit flera böcker inom olika aspekter av Golden Dawn-traditionen och personligen anser jag dem vara mycket intressanta och fyllda med information som annorstädes inte kan finnas i Israel Regardies böcker. Patrick Zalewski driver för tillfället ett litet och inaktivt Tempel i Australien (där han bor idag). Det fanns även ett av honom auktoriserat Tempel i Kanada, men jag vet inte om det längre är aktivt, ur vilket organisationen Rosicrucian order of the Golden Dawn har eableras .

De tar ut ganska höga avgifter av sina medlemmar men verkar utöver detta representera en förhållandevis ren och trogen tradition, som dock inte har annammat den generella reformationen anno 1999 och alltså praktiserar i stort sätt samma studieplan som för hundra år sedan. Pat Zalewski har dock på egen hand utvecklat en korrespondenskurs för samtliga grader i hans Inre Orden, R.R. et A.C., vilket även sägs ha ambitionen att sträcka sig till Den Tredje Ordens grader (Dessa har dock inget gemensamt med den verkliga Tredje Orden).

Den andra Orden som har en mer eller mindre legitim härkomst är baserad i Florida, U.S.A. Även den har sin härkomst från Stella Matutina, men genom Israel Regardie. Innan sin död valde Regardie att 1982 initiera två personer, en man och en kvinna, till Adeptus Minorgraden ($5^{\circ} = 6^{\circ}$). Dessa var Adam Forrest och Cris Monnastre; den senare den ende personlige lärjungen som Regardie någonsin har haft. Regardie initierade dem trots vetskapen om att han inte hade någon som helst auktorisation att göra detta på grund av att han själv endast var Adeptus Minor, en grad han hade erhållit från Hermes-templet i Bristol 1935. Det är dock känt att Regardie vid detta tillfälle kände minst två stycken Adepts Exempti ($7^{\circ} = 4^{\circ}$) som kunde ha givit honom någon form av muntlig fullmakt.

Adam Forrest initierade senare Chic Cicero till Adeptus Minorgraden, den person som har kommit att leda denna moderna Regardiebaserade organisationen i U.S.A. I början av 1990-talet gick Cris Monnastre och Cicero skilda vägar och den amerikanska avdelningen av det återuppväckta Golden Dawn splittrades i två falanger varav den ena kom att utveckla sig till vad som idag är Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden i Sverige medan Ciceros falang kallar sig Hermetic Order of the Golden Dawn, Inc.

Den Regardiebaserade amerikanska gruppen är så vitt jag har förstått inte så särskilt stor; den verkar begränsa sig till ett par eller tre Tempel (varav ett finns i New York), med ett Modertempel förlagt i Florida. De tar dock inte ut några orimliga avgifter och representerar en mycket ortodox tradition, trogen den allmänna reformationen anno 1888. Chic Cicero och hans fru Sandra Tabatha Cicero är flitiga författare och de har gjort sig kända och erkända inom Golden Dawn-samfundet, främst genom sina böcker.

Det är denna falang som idag är Israel Regardie mest trogen, vilket tydligt märks i deras litteratur.

Den tredje legitima falangen är den som är eller har varit centrerad kring David Griffin, ur vilket Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden har utvecklats till en egen legitim och helt oberoende organisation, den som jag tillhör idag. Den härstammar ursprungligen från Cris Monnastre som personligen avancerade Griffin genom Graderna och som var hennes personlige lärjunge. Denna orden etablerades i Sverige av David Griffin som en del av Hermetic Order of the Golden Dawn efter att Monnastre och Cicero hade gått skilda vägar.

Vid slutet av 1990-talet fick David Griffin kontakt med de franska Adepterna Nicolas Tereshchenko och Jean-Pascal Ruggiu som auktoriserade Griffins Orden i Mathers Alpha et Omega-tradition, som en direkt kontinuitet av Ahatôor Templet Nr. 7 vilket de franska Adepterna återupplivade 1992 efter att ha blivit invigda till Adeptus Exemptus $7^{\circ} = 4^{\circ}$ graden i det Londonbaserade Serapis Templet, vilket i sin tur hade en genuin härkomst till både Stella Matutina och Alpha et Omega (de två Ordenssällskap som forfardade Golden Dawn-traditionen efter splittringen av Hermetic Order of the Golden Dawn år 1900), samt till A.E. Waites Fellowship of the Rosy Cross (vilket skiljde ut sig från Stella Matutina år 1903).

Jean-Pascal Ruggiu hade dock redan 1980 blivit invigd i The Order of the Pyramid and the Sphinx, vilket var en legitim arvtagare till Alpha et Omega, och därefter varit med om att starta ett Golden Dawn-tempel i Strasbourg, två år innan Regardie och Cris Monnastre återupplivade Orden i U.S.A. och Patrick Zalewski Orden i Nya Zeeland; åren mellan 1980 och 1982 utgör alltså en milstolpe i Golden Dawns historia! Den härkomst som kommer genom Paris är betydligt mera legitim än den som kommer genom Regardie, då den är officiellt sanktionerad av äldre Adepts Exempti i England (mer om detta i nästa fråga). Det var också Ruggiu och Griffin som genomförde den allmänna reformationen anno 1999, assisterat av underetcknad.

Det som skiljer Zalewskis Orden och den amerikanska lett av Cicero å den ena sidan från Griffins och Pascals, och de senares efterföljare (dvs. Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden), å den andra, är att de föregående inte har följt de bud som de senare har ställt med den allmänna reformationen anno 1999. Det innebär även att alkemin inte är lika mycket i förgrunden som i vår Orden, även om Zalewski förvisso lär ut grundläggande spagyrisk praktik (växtrikets alkemi). Vidare etablerade David Griffin och Jean-Pascal Ruggiu en förnyad kontakt med den Tredje Orden som gav MacGregor Mathers grundmaterialet att bygga R.R. et A.C. på och Kenneth MacKenzie att skriva riktlinjerna för G.:D.:.

Detta innebär att de Ordenssällskap som representeras av David Griffin-Jean-Pascal Ruggiu-linjen (varav Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden utgör ett) är den enda som kan erbjuda rituell invigning i samtliga 13 Grader inom Golden Dawn-systemet så som det ursprungligen var tänkt, från Neofyt $0^{\circ} = 0^{\circ}$ till Ipsissimus $10^{\circ} = 1^{\circ}$, den Tredje Ordens grader som praktiserar den s.k. inre alkemin (mer om inre alkemi senare). Denna Tredje Orden har helt lämnat bruket av frimureriska invigningsriter

och praktiserar inte Golden Dawn-traditionens yttre eller "Lunara" mysterier, men är trogen den gamla hermetiska och alkemistiska traditionen från antikens Egypten som ligger bakom Golden Dawn.

I övrigt finns det många likheter dessa tre falanger emellan; låt oss kalla dem Zalewski-, Cicero- och Griffin/Ruggiu-linjerna. Samtliga tre linjer initierar alla kandidater i fysiska Tempel efter att de har prövats rigoröst på sina kunskaper, allt enligt gammal sed. Alla tre strävar även efter att bevara traditionen ren från främmande influenser, såsom österländska filosofier och tekniker eller "Thelema" (den religion som grundades av Aleister Crowley). Griffin och Ruggiu-linjen har förvisso integrerat äldre Rosenkorsiska förlagor med Golden Dawn-traditionen, men eftersom dessa traditioner till stora delar har varit ursprunget till den "klassiska" Golden Dawn-traditionen måste dessa anses vara i harmoni med varandra.

Det finns fler organisationer som använder sig av orden "Golden Dawn" i sitt namn och i sin marknadsföring men eftersom jag inte anser dem vara egentliga arvtagare till Mathers ursprungliga Orden så lämnar jag dem därhän. Dessa organisationer integrerar dessutom ofta främmande element med Golden Dawn-traditionen, såsom "astral invigning", österländska tekniker, Thelema, Memfis & Misraim, etc.

Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden har idag inga officiella relationer till någon av de Ordnar och personer som jag nyss har räknat upp. Även om vår Orden härstammar från David Griffin och Jean-Pascal Ruggiu så har vi inga officiella förbindelser med någon av dem sedan över ett decennium tillbaka, även om vi erkänner Griffins Rosicrucian Order of Alpha+Omega och Ruggius Ordre Rosicrucien de l'Alpha & Omega, Temple Ahatôôr No. 7, som autentiska arvtagare till MacGregor Mathers härkomst till Golden Dawn på nivå med 7° = 4°. En annan organisation vi likaledes erkänner som en legitim arvtagare är den franska Ordens representant i U.S.A., Robert Word och hans August Order of the Mystic Rose vilket praktiserar en intressant amalgam av Golden Dawn-traditionen och B.O.T.A. En fjärde grupp vi tidigare har haft vänliga förbindelser med är Jean de Cabalis' Where Atua Research Temple, ännu en legitim arvtagare till Stella Matutina i Nya Zeeland som verkar ha gått i graven.

Vi har även historiskt haft kontakt med andra traditionella grupper inom Golden Dawn-samhället som har valt att vara anonyma och som på ett eller annat sätt har en härkomst till det ursprungliga Hermetic Order of the Golden Dawn. Sanningen är den att de offentliga ordenssällskapen blott utgör toppen av ett isberg; det finns många andra privata Tempel utspridda över Europa och U.S.A. som verkar i det fördolda, vilket besitter både autentiska härkomster och dokument från den ursprungliga Orden. Till skillnad från den allmänna uppfattningen dog inte Tempelverksamheten i och med Ordens upplöstning vid 1940-talet, utan fortsatte i olika former i privat regi. Det finns ett dolt nätverk som sammanbinder dessa Tempel med varandra i olika omfattning och vi har tidigare haft förbindelse och utgjort en del av detta omfattande nätverk.

Nu för tiden lägger vi inte så stort fokus på detta komplexa nätverk som utgör Golden Dawn-samfundet och att upprätthålla förbindelser med alla; Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden har satt som ett primär mål att ha ett huvudsakligt fokus på

sin egen hyperboreiska egregore och att utveckla dess lärosystem anpassat efter det nordiska kynnet. Det enda undantaget i allt detta utgör det av oss auktoriserade och i USA baserade Hermetic Order of the Noble Serpent tillsammans med vilket vi har tagit initiativet att grunda en konfederation av oberoende ordenssällskap och tempel inom Golden Dawn-traditionen som kallar sig S. et R+C. F. T.

12. FRÅGA: *Varifrån härleder ni (du och din rörelses medlemmar) just er Golden Dawn-grupps ursprung? Hur gammal är er förening och vem/vilka startade den?*

SVAR: Vi härleder vår Orden till de gamla Rosenkorsbröderna. Det som nu följer är den traditionella historieber beskrivningen i sammanfattad form. Jag vill återge den för att läsaren skall få en helhetsförståelse för Golden Dawn i allmänhet och den grupp som jag tillhör i synnerhet.

Rosenkorstraditionen grundades enligt myten i Tyskland av Christian Rosenkreutz under tidigt 1400-tal. Christian Rosenkreutz sägs ursprungligen ha varit en munk som lämnade sitt kloster och begav sig på en pilgrimsfärd till det heliga landet, vilket var en början på en flerårig andlig resa där han blev initierad i flera Tempel som bevarade Ordens tradition mer eller mindre intakt. Denna fascinerande myt ger oss en fingervisning om var alltihop hade sin början.

Enligt en annan minst lika intressant förklaring till Rosenkorstraditionens historiska rötter florerade i 1700-talets Tyskland. Denna tradition förtäljer oss om att Orden hade sitt ursprung bland vissa präster i Alexandria vid tiden strax före Kristi födelse, som efter att de hade konverterat till kristendomen strax efter Jesu död utvecklade en unik form av kristen hermetism. Denna tradition bevarades sedermera av araberna som utvecklade den vidare och gav den en lokal arabisk prägel.

När Tempelherre-Orden sedan under korstågen mötte den arabiska högkulturen blev många av de kristna Tempelherrarna djupt påverkade av dess visdom och lära. Det är även högst troligt att flertalet av dem, liksom mytens Christian Rosenkreutz, blev initierade i olika hermetiska Tempel. Denna mysterietradition assimilerades sedan av dessa korsfarare som på sikt bildade en viktig del av Tempelherre-Ordens läror och invigningssystem. Denna radikala utveckling av Orden föll dock till föga bland det katolska kristna prästerskapet. När Tempelherrarnas Orden år 1314 av påven Klemens V förbjöds och förklarades som heretisk flydde flertalet av dem till Skottland, efter att deras stormästare Jaques de Moley på order av den franske konungen blev bränd på bål tillsammans med sina närmaste män. Där grundade dessa riddare dels Rosenkors-Orden som en esoterisk mysterieskola men samtidigt med denna även en tidig föregångare till Frimureriet som en yttre förgård till rosenkors-mysterierna.

Sålunda kan både Rosenkors-Orden och Frimurareorden finna sitt ursprung i Skottland och hos Tempelherrarna, i alla fall om vi skall tro de tyska Rosenkorsarna från 1700-talet. Rosenkors-Orden var med största sannolikhet till en början en tämligen löst sammansatt grupp med män som hängav sig åt de hermetiska konsterna, som att framställa De Vises Sten.

Den har sina rötter i Egypten och Kaldeen och vidare genom den kultur som spreds från Grekland och Rom till övriga Europa. Den var dock en högst hemlig historia, inte minst på grund av den katolska kyrkans inställning och dess svek mot Tempelherrarna, ett minne som antagligen fortfarande sved i den nya generationen av medlemmar. Rosenkors-Orden valde dock att inte göra sig till kända förrän under det tidiga 1600-talet då en serie om tre manifest publicerades, *Fama Fraternitatis*, *Confessio Fraternitatis* samt *Christian Rosenkreutz Alkemistiska Bröllop*, som samtliga skrevs på tyska (och latin) som originalspråk.

Efter knappt 100 år av tystnad gjorde sig Orden återigen offentlig år 1710, nu som Guld- och Rosenkreuz Orden, genom skriften "Den Sanna och Fullständiga Förberedelsen av De Vises Sten genom Guld- och Rosenkors-Orden". År 1777 proklamerades en allmän reformation som anpassade Orden till mer moderna frimureriska former, som var högsta modet bland slutna sällskap under denna period, och som utmynnade i Gold- och Rosenkreuz Orden. Frimurareorden ansågs av dem som en passande förgård till Rosenkorsets mysterier att finna lämpliga kandidater och endast en Mästerfrimurare tilläts därför bli invigd. Orden påstod sig besitta alkemins innersta hemligheter och väckte därigenom stor uppmärksamhet.

Orden blomstrade nu i Tyskland under de följande knappa 50 åren och drog till sig flera berömda och mäktiga män, bl.a. regeringsrepresentanter såsom Prinsen Frederick-William II, brorson till Fredrick den Store. Den blev snabbt en dominerande faktor över hela det tyska frimureriet och dess inflytande nådde även Sverige och Ryssland. Guld- och Rosenkors-Orden gav även upphov till Asiatiska Bröderna, som för första gången tillät judar att bli medlemmar. Denna senare Orden tog stora influenser från den Qabalah som då florerade i Polen och började fokusera mera på teurgi vid sidan om alkemin.

Flera av de Asiatiska Bröderna var med och grundande frimurarlogen L'Aurore Naissante ("Den Gryende Morgonrodnaden") 1807 i Frankfurt-am-Main. Det unika med denna Frimurarloge (som på tyska kallades "Loge sur aufgehenden Morgenrothe") var att den för första gången tillät judar bland sin medlemsskara, något som var otänkbart bland det annars så konservativa och kristna tyska frimurarna. Till en början var denna unika loge därför auktoriserad av den franska Grand Orient men efter en brytning med denna blev L'Aurore Naissante sedermera auktoriserad av den Brittiska Storlogen i London, närmare bestämt år 1817. Den form av Hermetisk Qabalah som praktiserades bland de Asiatiska Bröderna lärdes ut även i denna loge. När det Asiatiska Bröderna dog ut som organisation runt sekelskiftet överlevde dess tradition i stora drag genom denna frimureriska loge.

Frimuraren Kenneth McKenzie blev på 1840-talet invigd av en kontinental rosenkorsisk Adept i det dåvarande Österrike-Ungern som hade förbindelser med denna Loge och dessutom besatt en initiatorisk härkomst från Guld- och Rosenkors Orden och Asiatiska Bröderna. Denne Adept, som McKenzie kallade för Greve Apponyi, var en representant för en hemlig grupp som föregick Guld- och Rosenkors-Orden och utgjorde en del av den löst sammansatta rörelse som idag kallas för "Den Tredje Orden". Det var denna samlade informationen som McKenzie använde sig av när han tecknade ner det för Golden Dawn-traditionen fundamentala dokument som har kommit att kallas för "Siffer-

manuskripten". Tillbaka i England bildade han "The Society of Eight" och hade även en tämligen stor påverkan på Robert Wentworth Littles frimureriska organisation Societas Rosicruciana in Anglia (S.R.I.A.) som grundades 1867.

En annan tydlig härkomst till McKenzies grupp var Societas Rosae+Crucis. Dr. Sigismund Bacstrom blev 1794 initierad i detta brödraskap av Greven Louis de Chazal på ön Mauritius. En alkemistisk cirkel var aktiv och ledd av Bacstrom under början av 1800-talet. Det unika med denna Orden var att den även tillät kvinnor i dess led. Vidare existerade ett alkemistiskt samarbete mellan Bacstrom och Fredrick Hockley. Den sistnämnde blev sedermera medlem av McKenzies "Society of Eight", även den öppen för kvinnor. Inom Golden Dawn-traditionen kallas denna grupp Hermanubis Tempel Nr. 2 vilket föranledde Isis-Urania Tempel Nr. 3 och den allmänna reformationen 1888, vilket leddes fram av frimurarna och S.R.I.A.-medlemmarna William Wynn Westcott (som även han var medlem i "Society of Eight") och Samuel Liddell MacGregor Mathers. Hermetic Order of the Golden Dawn var nu född, en legitim kontinuitet med och härkomst av Rosenkors-Orden av de ursprungliga manifesten från 1600-talet.

År 1891 etablerade den nya Orden en kontakt med de kontinentala Adepterna som tidigare hade givit McKenzie sitt material, genom MacGregor Mathers. I början av 1900-talet bytte Mathers namn på Orden efter den stora schismen i London till Rosicrucian Order of Alpha Omega. Orden var verksam fram tills 1940-talet men självdog till slut på grund av Israel Regardies publicering av Stella Matutinas samlade corpus i boken *The Golden Dawn*. Även Stella Matutina avvecklade sin verksamhet, med undantag av det ensamma och isolerade Templet på Nya Zeeland som inte avvecklade sin verksamhet förrän 1978.

Det fanns dock Adepter från både Stella Matutina och Alpha Omega som fortsatte verksamheten tillsammans i hemliga och autonoma Tempel i England. Ett av dessa är fortfarande aktivt idag. Ett par franska Golden Dawn-studenter och alkemister, Nicolas Tereshchenko och Jean-Pascal Ruggiu, blev 1992 upptagna till 7° = 4° i detta Tempel och fick av dess Adepter uppgiften att återuppliva Mathers gamla Tempel i Paris, Ahatôor Nr. 7. Vår Orden har sin härkomst och ursprungliga auktorisation från detta franska Tempel.

Som jag nämnde i ett tidigare svar så fick min Orden denna härkomst till Alpha Omega i ett senare skede. Innan detta auktoriserade amerikanskan Cris Monnastre sin landsman David Griffin att starta ett Tempel i Sverige i mitten av 1990-talet. I praktiken kan man anse att en ny Orden grundades i samband med detta. Denna har varit kontinuerligt verksam i Sverige sedan dess och har hittat sin senase skepnad i Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden, vilket utgör en kontinuitet av det tempel som jag grundade 1997 (samma år som AO-härkomsten etablerades i Sverige) med auktorisation av David Griffin; min egen träning inom magin och till Adeptskapet har stått under David Griffins personliga översyn sedan starten i mitten av 90-talet ända till 2014 då jag och Griffin gick skilda vägar och Orden i Sverige till slut blev helt oberoende.

David Griffins Rosicrucian Order of Alpha+Omega, av vilket Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden utgjorde en autonom del av under åren 2008-2014, har

sedan reformationen 1999 frodats och spridit sig till andra delar av Europa och även tillbaka till Amerika med ett nytt modertempel baserat i Nevada. Den har tidigare haft aktiva Tempel i dessa delar av världen men verkar idag mestadels utgå från Nevada. Vid sidan av detta har Griffins A+O-orden sedan 2002 drivit en internetbaserad skola för att tillfredsställa de medlemmar som inte har tillgång till eller bor för långt ifrån ett fysiskt Tempel. Dock så behöver alla medlemmar ta sina Grader fysiskt i någon av de aktiva Tempel som finns idag. I Sverige har Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden dock hela tiden fortfarit med traditionell undervisning i Tempelregi även om vi under några få år även drev en korrespondenskurs för Yttre Ordens grader.

David Griffin var även vår Ordens ledare, eller Magus Supremus, fram till och med vårdagjämningen 2014 då Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden proklamerade sitt totala oberoende från David Griffin och Jean-Pascal Ruggiu. Men faktum kvarstår att det är David Griffin som genom sin dynamiska personlighet har lagt grunden för vad Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden representerar idag. Han har varit en viktig möjliggörare. Så på sätt och vis måste han anses vara grundaren av denna Orden även om jag själv har utvecklat Orden vidare till vad den har blivit idag.

Eftersom Orden grundades av honom i Sverige år 1994, och var verksam endast här fram till 2002, så har den svenska jurisdiktionen erhållit en speciell ställning och respekt inom Rosicrucian Order of Alpha+Omega som alltid har varit unik och bidragit till att den tämligen sömlöst har kunnat avskilja sig från den internationella kroppen och etablera sin egen identitet. Den svenska Orden har nämligen i praktiken verkat autonomt under närmast ett decennium innan 2014 för att kunna anpassa sin läroplan efter svenska förhållande och svenska studenters mentalitet, vilket skiljer sig åt en hel del från exempelvis amerikanska medlemmar.

13. FRÅGA: *Vilken definition av magi använder ni/du?*

SVAR: Jag tycker att Aleister Crowleys definition är ganska bra: "Magin är Vetenskapen och Konsten att skapa Förändring i enlighet med Viljan". Konkret handlar magi ganska mycket om att träna sin koncentrationsförmåga och viljekraft. Men denna definition har sina begränsningar genom att göra begreppet så vitt så att den omfattar i stort sätt alla viljemässiga och medvetna handlingar i vardagen, i var mans liv. Även om detta är en sanning så är begreppet tämligen opraktiskt när det kommer till att definiera vad det är som gör Ordens initierade unika i förhållande till sin omgivning, förutom att de har ett tränat sinne för att rikta fokus och viljekraft.

Min egen personliga definition är att "Magi är tillämpad mytologi". Till skillnad från att studera mytologi (vilket Ordens studenter förvisso också gör) så går den initierade längre och använder sig av sina kunskaper i det praktiska magiska användandet. Detta innebär konkret att magikern åkallar olika krafter som korresponderar med olika arketypiska gudar och gudinnor (som alltså ofta har korsreferenser mellan olika panteoner), och att denne i detta så fullständigt som det går identifierar sig med den särskilde guden som korresponderar med den åkallade kraften.

Exempelvis är den egyptiska gudafloran en högst levande realitet för våra initierade, till skillnad från den livlösa och torra bild som exempelvis en religionsvetare eller arkeolog har. Som en analogi kan man gå till historieforskningen. En arkeolog av den klassiska skolan borstar av och studerar det som han har grävt fram för att genom sin anaytiska förmåga dra olika slutsatser om ett visst utdött folks seder och bruk. En reenactor (eller levande historiker) å andra sidan brukar sig av tillämpad arkeologi, dvs. han lever som de människor han studerar under ett antal dagar för att genom ett hermaneutiskt förhållningssätt få en mera djuplodad och direkt kunskap om hur det kan ha varit att leva som en historisk människa. Magiker motsvarar dessa reenactors; vi levandegör gudarna.

En av våra medlemmar definierar detta på följande sätt: ”Magi är konsten eller förmågan att genom en andlig tradition, tro eller öppenhet, medvetet skapa spår i det undermedvetna som ska leda till vissa reaktioner och aktioner, inom och utom den personliga sfären och på olika plan, för att tillsynes spontant verka mot ett uttalat mål”.

Detta leder naturligt in på syftet med magin. Den magi som Ordens initierade nästan utan undantag praktiserar är den s.k. Teurgin. Detta är den s.k. Högmagin eller ”gudsmagin” där magikern strävar efter att åkalla det gudomliga in i sig själv, sin personlighet och kropp. Våra initierade använder sig alltså av magin inte för att bli skickliga mentala gymnaster med övermänsklig koncentrationförmåga och viljestyrka, per se. Detta är bara medel till att uppnå det egentliga målet; kunskap och konversation med Den Helige Skyddsängeln, och i förlängningen att bli ett med Gud. Våra initierade lär sig sålunda att alltid åkalla det högsta namnet som de känner till för Gud, i alla särskilda magiska operationer, oavsett vad ritualens intention måhända skulle kunna vara.

14. FRÅGA: Vilka skrifter använder ni er av?

SVAR: Det här är en fråga jag egentligen inte kan svara på, eftersom jag då hade avslöjat delar av vår studieplan. Jag vill dock ändå framhäva David Griffins bok *Ritual Magic Manual – A Complete Course in Practical Magic* (Golden Dawn Publishing, Beverly Hills, CA. ISBN 0-9658408-9-1) som vår Orden rekommenderar för icke-medlemmar som strävar efter att kvalificera sig för upptagning till R.R. et A.C. Denna är svår att få tag på idag, men begagnade exemplar går fortfarande att finna. Boken är (i min mening) den ultimata manualen för ceremoniell magi inom Golden Dawn-traditionen, där de flesta viktiga aspekter av den magiska praktiken förklaras i detaljerade ritualbeskrivningar som sträcker sig över alla viktiga hierarkier; Element, Planeter, Zodiaken och Sefiroth.

Ritual Magic Manual innehåller även ett kapitel om demonisk evokation, praktisk eller talismanisk magi, samt detaljerade faktauppgifter om korrespondenser, samt en utveckling av den s.k. Henokianska Magin för att omfatta även Planeter och Zodiaken, förutom De Fem Elementen. Tillsammans med Israel Regardies *The Complete Golden Dawn System of Magic* (New Falcon Publications, Las Vegas, NV. ISBN: 1-56184-037-8), alternativt *The Golden Dawn* (Llewellyn, St. Paul, MN. ISBN: 0-87542-663-8), är detta allt vad en aspirerande ceremoniell magiker och blivande Adept behöver.

Dock är vår Ordens inställning att det inte går att ersätta en verklig invigning, utförd av ett Tempel, med enkom eget arbete. Alla våra kandidater måste invigas i alla Grader, i ett auktoriserat Tempel, innan de kan ansöka om upptagning till R.R. et A.C. (Andra Orden). Det finns dock inga regler utan undantag; även vår Orden tar sig rätten att initiera vem som helst till Adeptus Minor, även om de ej är medlemmar av Den Yttre Orden (G.:D.), om Den Andra Ordens Ledare anser att de verkligen är kvalificerade för detta. Det måste dock understrykas att detta i vår Orden inte anses vara någon gense norm.

15. FRÅGA: *Hur balanserar ni teori och praktik (studier och ritual)? Är det ena viktigare än det andra? Är båda viktiga för att stiga i graderna?*

SVAR: Idag lägger Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden en större tonvikt på praktik jämfört med teori i den Yttre Orden. Man behöver dock assimilera minst lika mycket teori som man behövde innan reformationen 1999, och lite mer därtill eftersom praktiken har blivit så omfattande. För att få en förståelse för vad det är man praktiserar behöver man assimilera en hel del faktakunskaper som förut endast var reserverade för Adepter.

Att gå igenom den Första (eller Yttre) Orden idag är alltså mycket mer omfattande sedan reformationen 1999 och motsvarar ungefär vad man förväntade sig av en nybliven Adept i MacGregor Mathers Golden Dawn.

Arbetet i R.R. et A.C. eller Andra (eller Inre) Orden är ännu mer omfattande i jämförelse med Första Orden avseende ceremoniell magi eller teurgi jämfört med innan den senaste reformationen och inbegriper numera även praktisk laboratorie-alkemi. Här är förhållandet mellan praktik och teori ännu mera ojämnt; förutom studierna av klassiska alkemistiska verk ligger nästan all tonvikt på praktisk teurgi och alkemi.

16. FRÅGA: *Betraktar du/ni er som kristna? I så fall, är er kristendom annorlunda den konventionella? Tror ni t.ex. på reinkarnation? Ser ni Golden Dawn som en esoterisk sida av kristendomen?*

SVAR: Man behöver inte vara troende kristen för att bli medlem i vår Orden. Dock är Graderna i R.R. et A.C. (Adeptus-Graderna) kristna till sin natur. Eftersom Hermetiska Orden av Den Gryende Morgonrodnaden är en direkt avkomma till de gamla Rosenkorsarna på 1600- och 1700-talet är kristendomen den religion framför alla andra som hamnar i fokus. Dock erkänner Orden till fullo den förkristna historien som ursprunget till den Hermetiska traditionen. Därför utgör den egyptiska panteonen en viktig del av det teurgiska arbetet.

Personligen tycker jag att det är en god balans mellan "hedendom" och "kristendom" i Orden. Orden erkänner i synnerhet Den Döde och Återuppståndne Guden som en central kraft till upplysning. Denna har tagit olika former i olika kulturer; Osiris i Egypten, Mithras i Persien, Backus/Dionysos i Grekland och Rom, Kristus i Europa, etc. Eftersom Rosenkors-Orden, och senare även Golden Dawn, har framvuxit i en kristen kultur och

utvecklats av troende kristna har just den sista inkarnationen av Den Döde och Återuppståndne Guden tagit företräde, så också i vår Orden. Men man använder även flitigt Osiris som symbol; det finns väldigt många mytiska paralleller mellan Osiris och Jesus Kristus.

Vi kallar den också för ”Kristuskraften” och evangelierna förtäljer oss om de myter som associeras med denna kraft till personlig frälsning och upplysning. På så sätt har Orden närmast en Gnostisk syn på Kristus och de myter som omger honom. Han är var mans egendom och utgör den arvsrätt som alla kan finna i sig själv, utan att behöva gå genom en yttre kyrka eller ett prästerskap. I Orden utvecklar man sig själv till präst eller prästinna och överser sin egen frälsning.

Personligen har jag anammat en större kristen världssyn än som kanske är normalt i Orden, även om det inte alls är ovanligt att man blir troende Kristen när man arbetar med dessa krafter. Jag skulle vilja säga att det är ett naturligt resultat av Ordens invignings-system, i synnerhet i de högre Graderna. Jag, och flera med mig, ser Orden som ett ganska typiskt uttryck för esoterisk kristendom.

Det är populärt idag, sedan den magiska trenden återuppväcktes under 1960-talet, att anamma ett Crowleyanskt sekulariserat perspektiv på Golden Dawn. Israel Regardie är också ”medskyldig” till detta eftersom han har sina rötter i Crowleys tradition. Det innebär att många samtida studenter av Golden Dawn-traditionen mer eller mindre medvetet har försökt att bortse från den kristna symboliken i traditionen och istället betona de hedniska elementen, som en slags motreaktion till den torra och i deras ögon livshämmande kristna reglionen.

Personligen anser jag det vara ett uttryck för självbedrägeri. De kristna inslagen i ritualerna, även i Yttre Orden, är tydliga. Det är inget man kan borse ifrån. Åtminstone måste man ha en öppen syn för och acceptans för kristen symbolik och nomenklatura. Har man problem med detta (vilket man ju har om man har det sekulariserade eller nyhedniska perspektivet) kan man inte ta till sig Golden Dawns initiatoriska process på ett optimalt sätt. Då är det bättre att välja en annan tradition.

Vår Orden erkänner de kristna rötterna i Golden Dawn och hymlar inte med detta. Det är dock viktigt att påpeka att Orden respekterar varje medlems egna religiösa övertygelse och låter denne själv bilda ett eget förhållningsätt till kristendomen. Man behöver alltså inte tillhöra en kristen församling och kan t.o.m. tillhöra en annan religion än den kristna. Man måste dock som sagt vara öppensinnad för vissa kristna föreställningar och erkänna dem som reella och viktiga krafter som arbetar för ens personliga upplysning (eller ”frälsning”). Om ens religion eller personliga övertygelse ser på detta som ett problem så är inte vår Orden lämplig som ett medel mot andligt uppnående.

Ett exempel på Ordens respekt för medlemmens personliga övertygelse och religiösa integritet, men även på att det finns en s.k. muntlig tradition och kutym när det kommer till vissa religiösa föreställningar, är just frågan om reinkarnation. Det finns egentligen inte något reellt behov av en tro på reinkarnation för att kunna ha en förståelse för ”Återvändandets Väg” (det begrepp som ofta används på arbetet med att etablera en

direkt kontakt med Gud). Inte heller finns det några konkreta teoretiska belägg för att Golden Dawn-traditionen äger någon egentlig reinkarnationslära, förutom några enstaka indirekta referenser. Det är åtminstone ingen fundamental lära. Men trots detta omfattar samtliga dess medlemmar (utan undantag) en tro på reinkarnation, och många av dess medlemmar söker att finna belägg för detta i Bibeln, Egyptiska Dödsboken, i Qabalah, i hermetiska skrifter och andra viktiga klassiska esoteriska verk, etc. Så även om Orden officiellt inte står för denna föreställning så tror alla dess medlemmar på reinkarnation.

17. FRÅGA: *Vad har Thelema och Aleister Crowley med Golden Dawn att göra? Finns det några likheter eller skillnader mellan Golden Dawn och Thelema?*

SVAR: Mina egna uppfattningar är ganska partiska men är å andra sidan ganska representativa för den allmänna uppfattningen inom Golden Dawn-samhället.

Aleister Crowley var en tidig medlem i det ursprungliga Hermetic Order of the Golden Dawn under åren strax innan och efter förra sekelskiftet. Han var instrumental i den stora strid som ledde till brytningen inom Orden år 1900. I denna strid tog Crowley parti med MacGregor Mathers, bara för att några år snare förkasta sin forne mästare och lärare på det mest paranoida sätt. När han några år senare började publicera delar av Golden Dawns magiska och rituella system i sitt periodiska organ *The Equinox* möttes de två i en rättegångstvist, som föll ut till Crowleys fördel.

Angående vilken grad som Aleister Crowley nådde inom Golden Dawn tvistar de lärde om. De flesta antar att han nådde till Adeptus Minor 5° = 6° Graden, mest för att han själv gång på gång påstår detta i sina skrifter, men problemet med detta antagande är att det saknas några dokumenterade bevis som kan backa upp detta påstående. I det Tempel (Ahatôor Nr. 7) där han påstås ha invigts till 5° = 6° saknas det några noteringar i protokollen som över huvudtaget bekräftar detta. Frågan är således öppen även om man kan anta att Crowley fick sin 5° = 6° av Mathers på något sätt, då han skickades till London för att lägga beslag på Adepternas Valv och rätta in de upproriska Adepterna i ledet.

Avseende det som skiljer ut Thelema från Golden Dawn kan man se den senare som en mer neutral tradition. Thelema är G.:D.: fast sett genom ett tjockt filter med namnet Aleister Crowley. Golden Dawn arbetar mer utifrån ett kristet esoteriskt förhållningssätt medan Thelema revolterar mot kristendomen genom sin symbolik; Thelema är mer hedniskt och blandar in mycket mera österländskt i sitt system av ceremonimagi.

Thelema använder sig vidare av ett i jämförelse med Golden Dawn utspätt och för Thelema anpassat teurgiskt system; Golden Dawns teurgiska system är mer avancerat och komplicerat, djupare helt enkelt. Thelema lägger dessutom mer fokus på de mörkare (goetiska) sidorna av ceremoniell magi; man flörtar med de mörka krafterna (N.O.X.). Golden Dawn fokuserar på Ljuset (L.V.X.) och "leker" aldrig med de magiska krafterna. För att använda en musikalisk metafor är det mera "rock'n'roll" i Thelema; Golden Dawn är "klassisk" musik. Thelema har mer drag av tonårsrevolt; Golden Dawn upplevs som mognare.

Som man enkelt kan utläsa i mina ord är det svårt att förhålla sig till denna frågan utan att blanda in sina högst personliga åsikter. En Thelemit skulle troligvis presentera en annan syn på det hela, bl.a. att Golden Dawn är "old eon" (den gamla tidseran) medan Thelema representerar "the new eon", den nya tidens anda; "Horus har ärvt Osiris på tronen". Etc.

Jag rekommenderar att man tar kontakt någon representant hos O.T.O., den organisation som främst företräder Thelema och Crowleys filosofi idag, om man vill få ut mera och ett annat perspektiv i jämförelse med mina påståenden ovan. Det går dock ganska bra att blanda traditionerna så länge man inte väljer att inviga sig i något av dem och deras respektive ordenssällskap. Såsom solomagiker kan man dock arbeta och plocka det som man tycker passar ens personliga preferenser. Vilket man ofta också kan se bland båda lägrens initierade.

Det existerar dessutom en syntes som kallar sig Open Source Order of the Golden Dawn. Det är varken en renodlad Thelemisk organisation (även om den erkänner "Lagens Bok") som Crowley skulle ha visualiserat det; men inte heller är det en Golden Dawn-organisation värt namnet. Det är snarare en hybrid som har hittat sin egen strömning (eller söker efter sin egen identitet). Det finns även en gammal orden kallat Thelemic Order of the Golden Dawn, men den verkar vara något av en enmansorden idag.

18. FRÅGA: *Är alkemi något centralt för din Golden Dawn-gruppering? Är det viktigt för Golden Dawn i allmänhet? Är det centralt för att stiga i graderna?*

SVAR: Alkemin blir central först när man anträder Den Andra Orden (R.R. et A.C.). Våra Adepter är inte blott magiker utan även alkemister. Det är detta som skiljer ut vår Golden Dawn-gruppering gentemot de övriga. Sedan reformationen 1999 har inte enbart betydande aspekter av det tidigare R.R. et A.C.s teurgiska system blivit utflyttat till Den Första (eller Yttre) Orden (eller G.:D.). Vidare har det nya och reformerade R.R. et A.C. erhållit äldre och i vissa aspekter hittills opublicerade Rosenkorsiska element, där just alkemin utgör ett sådant viktigt och centralt ämne.

De andra Golden Dawn-falangerna begränsar sin alkemistiska praktik till det väldigt intressanta (men sällan använda) Z-2 dokumentet (som beskriver en alkemistisk ritual-formel) och den spageri (eller växtalkemi) som finns att hitta i publicerad skrift såsom Frater Albertus' *Alchemist's Handbook: Manual for Practical Laboratory Manual* (Weiser, York Beach. ISBN: 0-87728-655-8) och Manfred M. Junius' *The Practical Handbook of Plant Alchemy: An Herbalist's Guide to Preparing Medicinal Essences, Tinctures, and Elixirs* (Healing Arts Press, Rochester. ISBN: 0-89281-485-3).

Även om dessa böcker förvisso är utmärkta som manualer för växtrikets alkemi så begränsar vår Ordens alkemistiska träning sig inte enbart till detta. Det omfattar delvis opublicerade aspekter av alkemi, både inom växt-, mineral- och djurrikerna. En annan och ännu viktigare aspekt är den inre alkemin där alkemisten inte längre använder sig av ett laboratorium med flaskor, smältdeglar och ugnar, eller analogiernas mysterier ("månmysterierna"), utan utgår från sin egen kropp som laboratorium. Istället används

den heliga sexualitetens och kärlekens mysterier ("solmysterierna") och den hemliga inre elden.

Vår Orden anser dock att den initerade måste genomgå en rituell och alkemistisk reningsprocess genom de lunara mysterierna i G.D.: och R.R. et A.C. innan han eller hon kan passera avgrunden till Den Tredje Orden och dess solara mysterier.

19. FRÅGA: *Vilken funktion fyller alkemi i ditt/ert magiska arbete?*

SVAR: Alkemin syftar till att separera det fina från det grova, som "Smaragdtavlan" så fint uttrycker det. Dess uppgift är att förfina materian och i synnerhet den initerades kropp. Detta görs genom den fundamentala processen där (a) ett ämne separeras på sina grundläggande beståndsdelar (Kvicksilver, Svavel och Salt); Essensen sublimeras från kroppen, (b) Saltet renas, och (c) allt återförenas till en syntes av högre ordning.

Ofta upprepas denna process flerfaldigat för att dels öka reningsgraden och dels öka ämnets medicinala potens. I förlängningen framställs en "sten" som är typisk för just det speciella riket som ämnet hör hemma i. Denna "sten" har antingen speciella medicinala förmågor eller kan i vissa fall även transmutera ett annat ämne (eller med andra ord "läka" det) till sin högsta potential.

När medlemmen arbetar med den yttre alkemin så förbinder han eller hon sig med denna process och initierar en parallell inre reningsprocess. Dessutom använder alkemisten sig av de mediciner och elixir som framställs för att läka sin kropp och underlätta dess förädling. Som jag nämnde ovan är allt detta dock en förberedelse eller nödvändig rening för att kunna arbeta med de krafter som motsvaras av de Solara Mysterierna.

20. FRÅGA: *Hur har alkemin påverkat dig?*

SVAR: Alkemin har dels fått mig att föstå naturens skönhet, att inte förakta skapelsen; att se på den med öppna ögon som i ett fallet tillstånd men med möjlighet till förädling. Den har förhöjt min personliga hälsa; jag blir inte lika lätt sjuk och trots att sjukdomar kan gå runt i familjen blir jag ofta inte påverkad.

Alkemin är för mig personligen den mest fascinerande aspekten av de hermetiska mysterierna och den stimulerar min vetgirighet och utforskarglädje. Den hjälper mig även att ha ett speciellt förhållningssätt till min omvärld och mig själv, eftersom alkemins teorier kan appliceras på människan, hennes psyke och samhället i sin helhet. Helt enkelt har den hjälpt mig till en större helhetsförståelse för alla aspekter av tillvaron, fysiska som andliga.

Fines.